

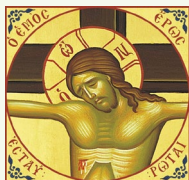

Ἐκ τῆς ἡμέρας
εἰς τὰς αἰῶνας διαμένοντα...

Πρὸς τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν
Μὲ κατανοητικὸν Ὁδηγὸν μας
τοὺς Ἁγίους Ἀνδρέα Κρήτης καὶ Συμεὼν Μεταφραστὴν

Ἀυτομεμψία...
Μετάνοια...

Ταπείνωσις...
Δάκρυα...

Ἑβδομάς Δ' Νηστειῶν
Δευτέρα

«Κρύψαι τὸ τάλαντον τὸ δοθέν μοι, ὡς ἀγνώμων δοῦλος τῇ γῆ κατέχωσα·
καὶ γὰρ ὡς ἄχρηστος κατεκρίθην, καὶ οὐ τολμῶ λοιπὸν ἐξαιτῆσαι Σοι·
ὡς Ἀνεξίκακος οἰκτειρόν με, ἵνα κἀγὼ ἀνακράζω·
Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με».

* * *

Σὰν ἀχάριστος δοῦλος, ἔκρυσά τὸ τάλαντο ποῦ μοῦ εἶχε δοθῆ, τὸ ἔχωσα στὴν γῆ. Καὶ λοιπὸν καταδικάσθηκα ὡς ἄχρηστος, καὶ δὲν τολμῶ τώρα νὰ Σοῦ ζητήσω ἄφεσι· ὅμως ὡς ἀνεξίκακος λυπήσου με, [καὶ ἐπίτρεπέ μου τοῦλάχιστον] νὰ κραυγάζω καὶ ἐγώ· Κύριε, πρὶν νὰ χαθῶ γιὰ πάντα, σῶσέ με.